

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Πώς να λυπηθείς τους σκοτωμένους πολίτες των ΗΠΑ,
όταν σκέφτεσαι το κακό
που κάνουν οι ζωντανοί πολίτες αυτής της χώρας :

ΑΘΗΝΑ. 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 2001 - τεύχος 205

Και το 1973, και το 1980, και το 1985,
και χθες, και σήμερα, και αύριο, κι όσο και όπου
ΟΙ ΗΠΑ ΚΙ ΟΙ ΛΑΚΕΔΕΣ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ,
θα αντιμετωπίζουνε

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ...

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ !

ΝΑΖΙΑΡΑ ΚΑΙ ΤΡΙΗΜΕΡΗ

Αχ αυτή η επέτειος! Ναζιάρα και τριήμερη μπορεί να είναι η καημένη, όμως θα την αφήσουνε μονάχη την επόμενη να κλαίει, που οι καλοί της παράτησαν... Κι όμως; αυτή δεν τους φταίει σε τίποτα. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τις χαρές που προσφέρει σε ένα πλήθος ετερόκλητων πνευμάτων (και σωμάτων); Δουλειά, κέφι, αγώνα, γυμναστική, έκπληξη, τρόμο.

Καταρχάς ο τρόμος. Που τον βάζεις αυτόν τον κύριο; Ή μήπως τον έχεις του πεταματού. Τόσοι χιλιάδες νοικοκυραίοι περιμένουν πως και πώς να νιώσουν την τρομερή δυναμή του: κουκουλοφόρους να διαταράσουν την κοινή ειρήνη. Να καταστρέφουν ότι βρουν μπροστά τους. Να επιτίθενται με μανία στα λουλούδια της τάξης; Φίλε καλά θα κάνεις, πας δεν πας στην πορεία, να κλειδώσεις καλά το διαμερισμά σου. Να έχεις ασφαλίσει κινητά και ακίνητα και να έχεις επισκεφθεί συμβολαιογράφο (καλού κακού). Φτιάξε και μερικά σάντουιτς να μοιράσεις στους αστυνομικούς που θα δώσουν μέχρι και την ζωή σου (ουπς, την ζωή τους θέλαμε να πούμε...) να σε προστατέψουν από τους σατανάδες που κύριος σκοπός τους είναι να δαιμονίσουν την πόλη.

Ακολουθεί η έκπληξη: Μα είναι δυνατόν να καταστρέφουν τις τράπεζες και τα πολυκαταστήματά μας με πέτρες και μολότοφ; Τον περήφανο πολιτισμό μας με τις σφεντόνες τους; Δεν βλέπουν τα τσογλάνια τηλεόραση; Τους κυρίους Μπους και Μπλερ, επί παραδείγματι, που παίρνουν τα πράγματα πιο σοβαρά. **Που πας ρε Καραμήτρο με τα ξύλινα σπαθιά σου; Πάρε κανά στελθ να ρίξεις καμμιά βομβίτσα απεμπλουτισμένου ουρανίου ή κάποια άλλη, εξίσου δυναμική, για να κάνεις σωστά τη δουλειά σου.** Δεν είδες πόσο ωραία και αποτελεσματικά επιτέθηκαν στο Ιράκ, κατάστρεψαν την Γιουγκοσλαβία και αποτελείωσαν το ετοιμοθάνατο Αφγανιστάν; Τους διαμελισμένους νεκρούς, τα κατεδαφισμένα νοσοκομεία, τα διαλυμένα εργοστάσια, τους άρρωστους από τα χημικο-βιολογικά πειράματα στρατιώτες τους, τους ομαδικούς τάφους ιρακινών;

Κάπου εδώ κάνει την εμφανισή της η γυμναστική: Τρέξε τρέξε μικρούλη. Σε κυνηγούν ή τους κυνηγάς το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Ο ρυθμός κινεί τα πόδια. Οι μύες συσπώνται και πρήζονται και οι αντοχή σου μεγαλώνει. Αυτό που λέμε αλληλοβοήθεια... **Χωρίς εμάς δεν υπάρχετε ρε καραγκιόζηδες**

Να σου και ο αγώνας. Η μοναδική πνευματική ιδιοκτησία της αριστερας στις μέρες μας. Εμπρός λαέ μην σκύβεις το κεφάλι.... (μπορείς να προσθέσεις την αγαπημένη σου ατάκα). Αυτοκόλλητα, αφίσες, πανώ και κονκάρδες, όλα δώρα μιας επίπονης οικονομικής εξόρμησης: «Δεν βλέπεις τί τρομερές αλλαγές έχουμε επιφέρει στην κοινωνία: Το φετινό (αλλά και περσινό...) φεστιβάλ της ΚΝΕ στα Ιλίσια, κορύφωση της πολύ επιτυχημένης περιοδείας των Πυξ Λαξ για την προώθηση του τελευταίου τους δίσκου; Την άνοδο του συνδικαλιστικού κινήματος που διαπιστώνει το τιμημένο κόμμα μας κάθε 1η Μαΐου;''. Αμ το άλλο, το επικά συγκινητικό και συνωστισμικό «Τα δακρυά μας δεν είναι κραυγή για πόλεμο» που συγκλόνισε την Αθήνα; (για κείνο το όνειρο μιλάω στο οποίο εκατομμύρια πολίτες λεηλατήσανε όλα τα καπιταλιστικά λουλουδάδικα και πνίξανε με τα άνθη τους το καπιταλιστικό σύστημα το οποίο αμέσως μετά κατάρρευσε, αφού πρόλαβε να κάνει καμμιά δεκαριά τραπεζικές συγχωνεύσεις...) Την αλλαγή (προς τα αριστερά) της φρασεολογίας του κ. Σημίτη, στον οποίο ασκούμε δημιουργική κριτική, με αποτέλεσμα να χέζεται πάνω του κάθε φορά που ακούει "ΣΥΝ"; Το άλλο πού το πας; «Το δικαίωμα μας για την αποκλειστική κατοχή της απόλυτης αλήθειας; Για την ακόμη μεγαλύτερη αυτοϊκανοποίηση και αυτοεπιβεβαίωση, που θα ανατρέψει σε καννα δυο τρεις εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια τους εχθρούς; Ρε φίλε εμείς είμαστε το 5%, όλοι τιμημένοι κομμουνιστές. Εχουμε τα μαγαζιά μας, τους κύκλους μας, τις γκομενές μας, την επαναστατική ζωή μας, τις πορείες μας, τις κόβες μας, τις οικογενειές μας. Τι θέλεις επιτέλους; Να σου σπάσουμε το κεφάλι; Να'σαι σίγουρος ότι αυτό θα το κάνουμε με ιδιαίτερο κέφι. Όπως πάντα...»

Εργασία και χαρά. Μην ξεχνάς αγαπητε: «Η δουλειά απελευθερώνει». Προπάντων όταν γίνεται σε καδρόνια και σφιγμένες γροθιές εργατικής προέλευσης. «Βάλτε καλά στο μυαλό σας: η γιορτή είναι δική μας. Του λαού. **Θα σας χτυπήσουμε, θα σας λιώσουμε, θα σας δώσουμε στους μπάτσους.** Αν μας χαλάσετε τον περίπατο θα σας καταπιεί η διαλεκτική ιστορία μας. Και έχει μεγάλο στομάχι...»

Κάπου εδώ φίλε αναγνώστη σε προειδοποιούμε: η (θεωρούμε σοβαρότατη) πλάκα που κάνουμε μπορεί να τραβήξει σε μάκρος. Και η θλιμμένη επέτειος να μένει όλο και πιο μονάχη όπως τονίσαμε στην αρχή του κειμένου. Με άσπονδους φίλους και πάμπολλους εχθρούς. Κουφάρι πεταμένο όπως η «ανθρωπιστική βοήθεια» στους βομβαρδισμένους αφγανούς. Γι'αυτό και την σταματάμε εδώ. Δεν ξεχνούμε όλους όσους κατάπιε το παρελθόν και δεν είναι εδώ για να πνίξουν με την οργή και την ζωντάνια τους την κοινοβουλευτική δικτατορία (δημοκρατία;... πες στο όπως θέλεις...) ενάντια στην οποία αγωνίστηκαν με πάθος. Την χαμαιλεοντική εξουσία. ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥΣ.

Φίλε αναγνώστη πάντα θα υπάρχουν άσπροι τοίχοι για να καλλικατζαρίζουμε πυρκαγιές. Το θέμα είναι κατά πόσον θέλουμε πραγματικά να το κάνουμε. Η

κριτική έχει νόημα μόνο όταν πάει παρέα με την πράξη. Η αντι-πληροφόρηση δεν θέλει μόνο αναγνώστες αλλά και συγγραφείς. Τίποτα δε σε εμποδίζει να ασκήσεις μέσω προσωπικών σου εκδοτικών προσπαθειών το δικαίωμα για ελεύθερη ενημέρωση. Τίποτα δεν σε εμποδίζει να πραγματοποιήσεις αναρχικές-αμεσοδημοκρατικές παρεμβάσεις στην γειτονιά σου (και όχι μόνο στα εναλλακτικά γκέτο που μας έχουν στοιβάξει...), στην εργασία σου, στις παρέες σου. Σπρέι, αφίσες, πανώ, ανοικτό μυαλό και χίλιαδυο άλλα μέσα μπορούν να δημιουργήσουν ένα αδέσμευτο δίκτυο χαριστικότητας, χωρίς λογοκρισίες και περιορισμούς, και να μεταλλάξουν σε ενέργεια όλη την εικονική κούραση που έχουν επιβάλλει με τις μετα-μοντέρνες κυβερνιτοποιημένες μεθόδους τους οι ανθρωποφάγοι εξουσιαστές.

Φίλε αναγνώστη το νόημα για πολύπρόσωπο και πολύμορφο αγώνα ενάντια στην εξουσία δεν χάθηκε όπως προσπαθούν να σε πείσουν από τις τηλεοράσεις και τις εφημερίδες τους. Αντίθετα η φλόγα του είναι πιο δυνατή παρά ποτέ. Στο χέρι σου είναι αν θα παραμείνεις κουρασμένος θεατής, προστάτης του μικροκοσμού σου, υπέρμαχος της προσωπικής σου αυτοϊκανοποίησης...

Φίλε αναγνώστη, αενάως ανάβουμε χαμογελώντας το καντήλι της ελπίδας: «ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ, ΕΜΠΡΟΣ. ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ! ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ! ΤΟΝ ΞΕΡΟΥΜΕ ΚΑΛΑ ΤΗ ΓΗΣ ΜΑΣ ΤΟΝ ΑΦΕΝΤΗ. ΜΑΣ ΕΜΑΘΕ ΠΟΛΛΑ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ».

"Πομφόλυγες ήσαν και διερράγησαν"

Παγκοσμιοποίηση, Κρίση, Τερρορισμός και Κρατική Τρομοκρατία

Πλήθυναν και πάλι οι εξηγήσεις των "αναλυτών" για τον πόλεμο, μα τις βρίσκουμε όλες τους απλοϊκές, ανεπαρκείς και αποπροσανατολιστικές. Υπέρ και κατά του πολέμου, είναι όλες αποσπασματικές και μακριά από την καθημερινότητά μας, σα να μη μας αφορούν παρά μόνο σε σχέση με τα ανθρωπιστικά μας αισθήματα, υπέρ της μιας ή άλλης πλευράς ή, για τους πιο συνεπείς ανθρωπιστές, υπέρ όλων των "αθώων θυμάτων" - μια στάση εξάλλου αντικειμενικά παθητική που αυξάνει την απελπισία μας. Λες και στην εποχή που οι δίδυμοι πύργοι του κεφάλαιου και του κράτους ρίχνουν τη σκιά τους σε πλανητική κλίμακα, ο πόλεμος είναι άσχετος με τον εκσυγχρονισμό της καθυπόταξης και τη διαιώνιση της εκμετάλλευσης όλο και πιο πλατειών μαζών σε όλη τη γη. Μα είναι δυνατό;

Διαβάζουμε στον τύπο, ότι ο πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ, Άλαν Γκρίνσπαν, δέχεται επικρίσεις για την επιλογή των χαμηλών επιτοκίων επί 14 συναπτά έτη, που οδήγησε σε υπερχρέωση ίση με 300% του ΑΕΠ. Ώστε λοιπόν, η ανθηρή αμερικανική οικονομία ήταν... φούσκα: "δεν έχουμε πολλά να πληρώσουμε για μισθούς, αλλά πάρτε ένα δανειάκι για να κινείται η αγορά και βλέπουμε". Και προς τους μικροεπιχειρηματίες:"πάρτε κι εσείς φτηνά δάνεια και που θα πάει, θα ανέβει η αγορά και τότε τα κέρδη σας θα είναι πολλαπλάσια".

Πώς θα ήταν αλλοιώς σε μια οικονομία όπου οι στατιστικές καταγράφουν ως εργαζόμενο όποιον δούλεψε έστω και μια ώρα την προηγούμενη εβδομάδα! (πρακτική που εφαρμόζεται πλέον και στην Ελλάδα). Δεύτερη φούσκα, λοιπόν, και η απασχόληση στις ΗΠΑ. Και μεγάλη μάλιστα, με διάμετρο πάνω από... ένα εκατομμύριο απολύσεις τον τελευταίο χρόνο.

Οι φούσκες κάποτε σκάνε και οι ιθύνοντες της νέας τάξης το ξέρουν. Ξέρουν (;) να ζουν με αυτές γιατί το κεφάλαιο θέλει και φτηνή εργασία και εύπορους καταναλωτές, μα οι πιο πολλοί είναι ακριβώς οι εργαζόμενοι, δηλαδή η βαση της κοινωνικής πυραμίδας που όταν κουραστεί, τότε η κορυφή, οι άρχουσες τάξεις, δεν είναι σίγουρες για τη θέση τους. Πρέπει με κάθε τρόπο, η επικείμενη κατάρρευση της κορυφής της πυραμίδας να γίνει προβλημα της βάσης της.

Οι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις, η επιβολή ελαστικών εργασιακών σχέσεων, η σταδιακή κατάργηση των προστατευτισμών μέσα από συμφωνίες και διαπραγματεύσεις προχωρούν πιο αργά από την ύφεση που εξαπλώνεται στην Ιαπωνία και στην Ευρώπη. Επείγει το άνοιγμα νέων αγορών, η εκμετάλλευση κι άλλων πληθυσμών. Βέβαια, εδώ και δέκα χρόνια έχει μπει στο παιχνίδι και ο πόλεμος: ο,τι ειρηνικές περεστρόϊκες ήταν να γίνουν έγιναν. 'Οποιος δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις θα... αναμορφωθεί δραστικά. Ο κλήρος έπεσε στην πρώην Γιουγκοσλαυία, όπως και στο Ιράκ, αν και αυτό είναι πιο ζόρικη περίπτωση, τον

χρειάζονται τον δικτάτορα στη θέση του, δεν του βρήκαν αντικαταστάτη φαίνεται. Πάντως η φόρμουλα του νέου πολέμου βρέθηκε: θα είναι σα μια γιγάντια αστυνομική επιχείρηση.
Το κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση ήρθε στην πιο κρίσιμη ώρα, και για τους από πάνω, στην χειρότερη. Η καταστολή στο Γκέτεμποργκ και στη Γένοβα είναι σύμπτωμα μιας εξαιρετικά περιορισμένης ανοχής, ίσως και πανικού: "τι είναι πάλι αυτοί;" Όταν μάλιστα στο σύνολό του το κίνημα αυτό, δεν ήταν ο,τι πιο ριζοσπαστικό έχουμε δει ως τώρα. Και όπως στη Γένοβα οι αστυνομίες έκαναν λόγο για "μεσογειακό άξονα Αναρχικών", έτσι και στη σύνοδο του ΠΟΕ στο Κατάρ εκφράστηκαν φόβοι για επιθέσεις Αναρχικών. Παγκοσμιοποιημένες μπούρδες... Πιο σπουδαίο είναι ότι στην τελευταία αυτή σύνοδο έβαλαν στην πάντα τις εργασιακές σχέσεις. Βρέθηκαν πιο δραστικές λύσεις: πολεμική οικονομία.
Η προλεταριοποίηση των Βερβερίνων στην Αλγερία έγινε μέσω της "ισλαμικής τρομοκρατίας" ενώ οι Κούρδοι της Τουρκίας υπέστησαν την ίδια διαδικασία μέσω του "αντιτρομοκρατικού αγώνα" από το κράτος. Η "τρομοκρατία" βολεύει αλλού ως μέσο και αλλού ως πρόσχημα. Σε παγκόσμια κλίμακα, κυρίως το δεύτερο. Το χολυγουντιανό θέαμα της κατάρρευσης του WTC θα είναι μια βολική δικαιολογία για το νέο κύμα απολύσεων στις ΗΠΑ και διεθνώς, αρχίζοντας με μια σειρά από προβληματικές αεροπορικές εταιρείες. Οι 12000 εργαζόμενοι στη βελγική SABENA που έκλεισε πολύ πρόσφατα, μίλησαν για κοινωνικοοικονομική τρομοκρατία της κυβέρνησης, της Κομισιόν και της μετόχου Swissair. Ενώ οι "ειδικοί" αναφέρουν ως κύριες αιτίες για την πτώχευση, το υψηλό λειτουργικό κόστος και τη χρόνια εργασιακή αναταραχή (προφανώς απεργίες κλπ) Αυτές οι λεπτομέρειες βρίσκονται στα "ψιλά" των εφημερίδων - οι κύριοι τίτλοι αναφέρονται μονότονα στις "συνέπειες της 11ης Σεπτεμβρίου".
Μια νέα ιδιωτική εταιρεία θα αντικαταστήσει την παλιά, αλλά μόνο μέρος των εργαζόμενων θα επαναπροσληφθεί. Αποτολμούμε την πρόβλεψη: στο ίδιο μοτίβο των μαζικών απολύσεων και ελεγχόμενων επαναπροσλήψεων, θα επιχειρηθούν πολλές τέτοιες ιδιωτικοποιήσεις σε διάφορες χώρες με το πρόσχημα των συνεπειών της τρομοκρατίας. Θα τις λένε "αντικαταστάσεις" και οι τυχεροί εργαζόμενοι θα δουλεύουν με χειρότερες εργασιακές σχέσεις: "ξεχάστε αυτά που ξέρατε".
Ας δούμε επιγραμματικά μερικά ακόμη προσδοκώμενα από τον πόλεμο οφέλη.

- Συναίνεση στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη, ή έστω αυτοσυγκράτηση "για να μη μας πουνε τρομοκράτες"
- Κέρδη για την πολεμική βιομηχανία των ΗΠΑ
- Κέρδη για τη νέα, μα ήδη παραπαίουσα, "ηλεκτρονική" οικονομία λόγω έμφασης σε θέματα ασφάλειας πληροφορικών συστημάτων και επεξεργασίας πληροφορίας στα πλαίσια του τρομοπολέμου.
- Ενίσχυση της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας: οι λαοί προ τετελεσμένων
- Επιστράτευση εφέδρων στις ΗΠΑ και πλασματική μείωση της ανεργίας
- Ισοπέδωση του Αφγανιστάν και business για την ανοικοδόμησή του.
- Εδραίωση της στρατιωτικής παρουσίας των ΗΠΑ στην ευρύτερη "κοιτασματοφόρο" περιοχή.
- Μετα-ταλιμπανική κυβέρνηση που θα κάνει τα χατήρια σε θέματα αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Μια τελευταία παρατήρηση: ενώ γίνεται λόγος για επιστροφή στον κευνσιανισμό το μόνο που βλέπουμε είναι να δικαιολογούν τις απολύσεις. Ο νέος "κεϋνσιανισμός" εξαντλείται στην στήριξη των καπιταλιστών και όχι άμεσα των ίδιων των εργαζόμενων για τους οποίους περισσεύει μόνο η "κοινωνικο-οικονομική τρομοκρατία" του κράτους και του κεφαλαίου.
Συμπέρασμα: ο πόλεμος στο Αφγανιστάν είναι το ορατό μέρος του παγκόσμιου κοινωνικού πολέμου όπου παρασυρόμαστε όλοι μας λίγο-λίγο. Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσουμε τόσο πιο γρήγορα και αποτελεσματικά θα το αντιμετωπίσουμε. Τον δρόμο τον δείχνουν οι εργαζόμενοι της Moulinex

MOULINEX

Στις 11 Σεπτεμβρίου, εκτός από την κατάρρευση του WTC υπήρξαν και άλλα γεγονότα. Π.χ. άρχισε κατάληψη ενός από τα εργοστάσια της Moulinex, συγκεκριμένα στο Cormelle-le-Royal της επαρχίας Cavados στη Γαλλία, από τους εργαζόμενους εκεί, και συνεχίζεται ως τώρα που γράφουμε αυτό το άρθρο. Η εξαγορά της Moulinex από τη SEB οδηγεί (τι άλλο;!) χιλιάδες εργαζόμενους από τη μισθωτή δουλεία στην εξαθλίωση της ανεργίας.: «Οταν μετά από 30 χρόνια δουλειά μας δίνουν 6500 φράγκα, τώρα μας πετάν στο δρόμο με 40000 φράγκα».
Αν και «επί της αρχής» υπήρξε διακανονισμός για άλλα 80000 φράγκα αποζημίωση, στην πράξη η υπόσχεση φαίνεται απίθανο να υλοποιηθεί. Τελευταίες εξελίξεις η φωτιά σε ένα από τα κτίρια του εργοστασίου ο αποκλεισμός δυο αντιπροσώπων της διοίκησης που είχαν προσέλθει για διαπραγματεύσεις και η μεταφορά εύφλεκτων υλικών μαζί με απειλές για σαμποτάζ. Τα συνθήματα στους τοίχους είναι εύγλωττα: «Όχι στο κλείσιμο. Ή τα λεφτά ή μπουμ!». Οι εργαζόμενοι τονίζουν: «για τις ιδιωτικές κλινικές δίνουν εκατομμύρια και σε μας τίποτα» και «οι ειδήσεις δεν ασχολούνται μαζί μας. Τώρα, όμως, θα μας ακούσει το Παρίσι!».
Στην πραγματικότητα πρόκειται μόνο για την κορυφή ενός παγόβουνου από σχέδια απολύσεων και εργατικές αντιδράσεις σε μια σειρά από επιχειρήσεις συχνά με μεγάλα κέρδη: LU/DANONE, MARKS & SPENCER, MOULINEX, ANDRE, VALEO κλπ Η αναταραχή που διαρκεί ήδη δυο χρόνια όλο και αυξάνεται. Λέτε να υπάρξει και στη Γαλλία κατάσταση έκτακτης ανάγκης για απείθαρχους «τρομοκράτες» εργαζόμενους;

Αλήθεια, θυμάται άραγε κανείς εκείνο το "ΑΠΟΨΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΑΪΛΑΝΔΗ !"; 💣 Μέρες πού 'ναι - μέρες Πολυτεχνείου, μέρες Αφγανιστάν - δεν μπορούσαμε να μην το θυμηθούμε... 💣 Κι όμως, εκείνον τον Νοέμβρη του 1973, η Ταϊλάνδη είχε έρθει τόσο κοντά... 💣 Άραγε, το Αφγανιστάν απομακρύνθηκε από μας ; Ή μήπως εμείς από αυτό ; 💣 Η Μπανγκόκ έπεσε... Η χούντα έπεσε... Η Καμπούλ έπεσε... 💣 Μείνανε τα ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ, να θυμιατίζουνε τον μπόγια Τζεμ, στο ΕΑΤ/ΕΣΑ ! 💣 Πότε θα κάνει ξαστεριά ; Πότε θα φλεβαρίσει ; Να πάρω το Καλάσνικωφ, νά πάω στην Τρικούπη ! 💣 Ευσεβείς πόθοι... 💣 Η ευκαιρία ήλθε και παρήλθε κι εμείς καθόμαστε ακόμη και σκεφτόμαστε πώς δεν θα ευθυγραμμιστούμε με τους αγρίους Ταλιμπάν, μη τυχόν και μας κακοχαρακτηρίσουνε οι "σύμμαχοι" στο ΝΑΤΟ... 💣 Δεν είναι, ρε, η ώρα για "ειρήνες" ! 💣 Αυτές ας τις κάνουν ο Γιωργάκης με τον Ισμαήλ. 💣 Αντί, πάνω στην βράση, να ξεσηκωθεί όλος ο ντουνιάς ενάντια στους υπερ-υπ-ανθρωποειδείς ΗΠΑτζήδες, οι ΚΚΕδες μας μιλούσαν για πόλεμο των "ιμπεριαλιστών" (Τί λέτε ρε εγκέφαλοι του επιστημονικού σοσιαλισμού ; "Ιμπεριαλιστές" οι Αφγανοί ;)... Οι συνασπισμένοι είχαν προβληματιστεί (ας όψεται η Δαμανάκη) με τα ποσοστά : Πόσο θα κατακρίνουμε τις ΗΠΑ ; Πόσο θα κατακρίνουμε τους τρομοκράτες ; (7 προς 10, πώς σας φαίνεται, ρε σοσιαλιστές με ανθρώπινη μουτσούνα ;)... Ο προοδευτικός διανοούμενος, ο Στέλιος Κούλογλου, από την ΝΕΤ, μας θύμησε (προχθές) τους "δύσμοιρους Τσετσένους". Μόνο που παρέλειψε να πει πως το "Ράντιο Σβόμποντα", δεν είναι παρά το ΗΠΑτζήδικο/CIΑτζήδικο "Radio Free Europe/Radio Liberty". Πως το, BBC του οποίου το βίντεο αναπαρήγαγε, έχει αποδειχθεί πως δεν είναι ειδησεογραφικό, αλλά προπαγανδιστικό όργανο του διεστραμμένου Blair. Πως ο Αντρέϊ Μπαμπίτσκι ήταν και είναι έμμισθος πράκτορας των ΗΠΑ και πως οι ίδιοι οι Τσετσένοι (οι αυτονομιστές αντάρτες "φίλοι" του κι όχι απλά ο πολύς κοσμάκης), όταν τον ακούν βγάζουν σπυράκια (Γιατί δεν έφαξε την άκρη στο www.kavkaz.org) 💣 Α, ναι ! Υπάρχει κι ο απλός λαός... Η αγροτιά ! Πάρτε λοιπόν τα γιαταγάνια και τα καρυοφύλλια ! Προσεχώς, έχουμε επανάσταση ! (Μόνο που πάλι πέφτει μες στο καταχείμωνο. Βλέπετε, το καλοκαίρι, οι αγρότες δουλεύουνε). Στόχος : ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΖΗΤΙΑΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ 💣 ΣΠΑΣΤΕ ΤΑ, ΡΕ, ΑΝ ΣΑΣ ΒΑΣΤΑΕΙ ! (Κι όμως να δείτε ότι με μια επιχορηγησούλα, θα την κάνουνε ξανά γαργάρα)...

65 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

BUENAVENTURA DURRUTTI

“ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΣΤΑ ΟΠΛΑ”

“Un Poble En Armes”

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ - ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ
ΤΗΣ C.N.T. 1936 - 1937

Η γραφικότητα των λαϊκών “milicies” θεωρήθηκε “γελοία” από κάποιους “ιστο - ρικούς”. Σίγουρα, ξέχασαν πως τα ανώνυμα μέλη αυτών των μονάδων δεν ήταν παρά απλοί άνθρωποι του λαού που αναδείχτηκαν σε ψυχή της αντίστασης.

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΝΟΕΜΒΡΗ 2001- ΩΡΑ 19:00

“ΑΡΟΔΟΥ” *ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ*

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 78